„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 87. Sobota 13. Kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 7. kwietnia b. r. raczył najmiłościwiej mianować zaszczyconego tytułem i charakterem radzcy dworu, radzcę namiestnictwa galicyjskiego Ludwika hrabiego Cavriani, rzeczywistym radzcą dworu extra statum przy namiestnictwie galicyjskiem.

Minister sprawiedliwości mianował adjunktem sekretarza rady przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie, Sylwestra Terleckiego, adjunkta sądu obwodowego w Samborze.

Minister sprawiedliwości nadał opróżnione przy sądach we Lwowie, Stanisławowie i Złoczowie posady sekretarzów rady, adjunktom sądowym Janowi Mikuszewskiemu w Samborze, Antoniemu Sułkowskiemu w Stanisławowie i Michałowi Domiczekowi w Samborze.

Dnia 15. kwietnia b. r. o godz. 10. przed południem odbędzie się w Wiedniu w domu bankowym przy ulicy Singera 15. losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z roku 1864.

Zaraz potem w myśl umowy c. k. rządu austryackiego z towarzystwem krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej z dn. 30. kwietnia 1850 odbędzie się 17. losowanie obligacyi wydanych za akcye pierwotne krakowsko-górno-szląskiej kolei żelaznej i 18. losowanie akcyi z prawem pierwszeństwa tejże kolei.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Sprawy serwitutowe.

II.

Mówiąc o sprawach serwitutowych niepodobna nam pominąć milczeniem korespondencyi z Wadowic, umieszczonej w Nrze 69 „Czasu" z dnia 23. marca b. r.

Niezgadzamy się zniektóremi zdaniami korespondenta, a skład komisyi krajowej jest całkiem mylnie przedstawiony w tej korespondencyi, jednak tchnie z całego artykułu dobra wiara i dobra wola, a w takich warunkach porozumieć się nie trudno. Na polemice zaś prowadzonej ze spokojem, sprawa powszechna tylko zyskać może, bo kwestya się wyjaśnia, i zaspakaja się kraj, i rząd informuje się o niedostatkach, którychby zresztą z trudnością dostrzegł.

Przedewszystkiem dotknąć nam wypada teraźniejszego rozkładu komisyi lokalnych.

Tutaj kierowano się przeważnie względami utylitarnemi t. j. względami na szybsze załatwienie tych spraw.

Rachowano się z siłami, jakie mogą być w tych sprawach użyte, z funduszami, z liczbą spraw w tej lub owej okolicy niezałatwionycy, z trudnościami, jakie się dadzą napotkać w przeprowadzeniu tych spraw.

Owoż z jednej strony zdawało się stosowniej i korzystniej skoncentrować w rękach doświadczonych sprawy serwitutowe dawnych obwodów, Przemyskiego, Lwowskiego, Złoczowskiego, Żółkiewskiego i części obwodu Brzeżańskiego, z drugiej zaś strony przemawiały te same względy na szybsze przeprowadzenie spraw za ustanowieniem osobnej komisyi lokalnej na powiat Lisecki.

I z tych samych względów ustanowiono jednę tylko komisyę na powiaty: Limanowski, Grybowski i Gorlicki; bo mianowicie powiat Gorlicki liczy dzisiaj już nie wiele spraw niewziętych pod rozprawę.

Zadanie komisyi lokalnych jest tylko czasowe. Abstrakcyjna systematyczność w ich rozkładzie, byłaby raczej przeszkodą dla rychłego przeprowadzenia spraw, — a zatem i rozkład ten musi się stosować do potrzeb każdej okolicy.

Względy te i nadal nie będą spuszczone z oka, a skoro jedna lub druga komisya ułatwi się ze swem zadaniem, zostanie rozwiązaną, a natomiast w innej okolicy nowa komisya ustanowiona.

W dalszym ciągu korespondencyi zastanawia się autor nad powolnym przebiegiem spraw i upatruję jednę z przeszkód w obsadzeniu komisyi lokalnych przeważnie urzędnikami politycznymi.

Zarzut ten jest o tyle nie słusznym, ile że i dawniej i dzisiaj znaczna liczba urzędników sądowych umieszczona jest przy komisyach lokalnych. W tej chwili nawet kilka z ważniejszych komisyi jak Nowo-Sądecka, Krakowska, Nisecka, Lwowska, Samborska, Stanisławowska i Kołomyjska stoją pod kierownictwem egzaminowanych i rutynowanych sędziów.

Sprawy serwitutowe są specyalnością i nie wystarcza dla nich ani jednostronna praktyka sądowa, ani polityczna. Wciągu lat dziewięciu nabyto w tej mierze dostatecznych doświadczeń.

Egzaminowani i rutynowani sędziowie przy najlepszych chęciach nie zdołali się nieraz otrząść z krępujących przestarzałych form postępowania sądowego, równie jak nie jeden zdatny urzędnik polityczny nie zdoła nabyć wszechstronnego poglądu na sprawy, lub owej praktyczności w postępowaniu ze stronami, która ułatwia, wyjaśnienie i ukończenie spraw nieraz drażliwych a bardzo często zawiłych.

To też powierzono dzisiaj te sprawy ludziom którzy albo już dali znakomite dowody swego uzdolnienia albo przeszedłszy choć w części praktyczną szkołę, rokują dobre nadzieje na przyszłość.

Nie obawiamy się zawodu, gdyby jednak nad spodziewanie, tu i owdzie nadzieje nas zawiodły, zawód ten nie wywrze niekorzystnego wpływu na przebieg spraw, bo nieodpowiadający swemu zadaniu zastąpiony zostanie natychmiast zdatniejszym.

Korespondent proponuje, aby decyzye spraw serwitutowych powierzyć w pierwszej instancyi komisyom lokalnym, w drugiej zaś i ostatecznej instancyi komisyi krajowej.

Sam korespondent dodaje, że zmiany te dopiero za pośrednictwem Sejmu krajowego mogły by być przeprowadzone.

Owoż Sejm krajowy zastanawiał się już wszechstronnie nad kwestyą serwitutową na sesyi z roku 1865 i uchwalił, że zmiany w postępowaniu nie są potrzebne i nie na czasie.

Sprawozdanie Wydziału krajowego wyświeciło tę rzecz dokładnie, my zaś z naszej strony dodać musimy, iż nie widzimy rękojmi szybszego załatwienia tych spraw we wniosku korespodenta.

Nie pojmujemy takiej judykatury inaczej tylko wtedy, gdyby komisya lokalna jeżdżąc od wsi do wsi na gruncie rozstrzygała sprawy.

W dzisiejszym składzie komisya lokalna nie mogłaby wydawać decyzyi, bo tym sposobem złożonoby w ręce jednego urzędnika władzę sądzenia spraw, z których każda prawie przenosi wartość kilku tysięcy złr.

Trzebaby tedy wzmocnić komisyę przynajmniej dwoma jeszcze urzędnikami, dodając jej oprócz tego stale dwóch znawców ekonomicznych, i dwóch znawców leśnych.

Cóż to za ociężały aparat i jak kosztowna byłaby taka komisya? Czy podobieństwem by było mieć ją w ciągłym komplecie?

Skąd wziąść tyle znawców?

Czy nieskończyła by się tego rodzaju judykatura na nadużyciach, że jeden by sądził, a reszta kładli by tylko podpisy bez względu czy byli obecni lub nie?

Ileż to zażaleń, ileż unieważnień zapadłych decyzyi pociągnęło by takie postępowanie?

Z resztą najważniejsze rezultaty osiągnięto dzisiaj w drodze ugód.

W ugodach pośredniczą komisye lokalne, i łatwiej im przychodzi zyskać zaufanie stron, sprowadzić zgodę między niemi, właśnie dla tego, że sprawy tylko dochodzą, nie rozstrzygając jej zarazem.

Jeszcze słów kilka o składzie komisyi krajowej.

Komisya krajowa decyduje sprawy serwitutowe na sesyach, skład których jest dwojaki:

a) Kwestye sporne, które się odnoszą do określenia dotychczasowych faktycznych i prawnych stosunków decydują się w tak zwanym senacie wzmocnionym.

Zasiadają w nim oprócz prezydującego, który tylko przy równej liczbie głosów sprzecznych rozstrzyga — trzej sędziowie, trzej referenci z grona urzędników politycznych, jeden zastępca właścicieli większych posiadłości, i jeden zastępca właścicieli mniejszych posiadłości.

Każdy z tych ośmiu członków jest zaprzysiężony i ma głos stanowczy decydujący, nie zaś doradczy jak mniema korespondent.

Obecność zastępców większej i mniejszej własności jest nie zbędną do ważności uchwały.

Z grona sędziów i referentów politycznych dostaczeczna jest obecność po dwóch, atoli w takim razie, gdy tylko dwóch sędziów jest obecnych, dwaj tylko referenci głosują i przeciwnie z obecnych trzech sędziów, dwaj tylko oddają głosy, jeżeli tylko dwóch referentów zasiada.

b) Kwestye, czy służebność ma być wykupiona lub uregulowana, jaka jej wartość, jak wysoki okup, i t. d. równie i kwestye niesporne odnoszące się do stosunków pod *a)* wymienionych bywają traktowane w senacie tak zwanym pojedynczym.

Senat ten składa się oprócz prezydującego z jednego sędziego, z trzech referentów, z zastępcy posiadłości większych i z zastępcy posiadłości mniejszych.

Każdy członek ma głos stanowczy do ważności uchwał obecność sędziego obu zastępców i dwóch referentów jest niezbędną.

Stan sędziów jest tedy dostatecznie zastąpiony przy obradach nad sprawami serwitutowemi, bo zdarza się czasami, że i jeden lub drugi referent i prezydujący jakkolwiek należą do etatu urzędników politycznych są egzaminowanymi sędziami.

Niechcąc nadużywać dłużej cierpliwości naszych czytelników, kończymy, zastrzegając sobie, że nam wolno będzie, zabierać od czasu do czasu głos w tej sprawie wyświecając jej przebieg i osiągnięte rezultaty.

„Wiener Abendpost" z dnia 11go b. m. donosi, że Jego Cesarzewiczowska Mość Następca tronu Arcyksiążę Rudolf znacznie lepiej się ma, katar prawie zupełnie ustąpił. Dostojny rekonwalescent w ciągu dnia nie kładzie się już do łóżka.

W sejmie czeskim na posiedzeniu w d. 10. b. m. na porządku dziennym było sprawozdanie względem wyboru z wielkich posiadłości niefideikomisowych. Wydział krajowy proponuje unieważnienie 54 wyborów z wielkich posiadłoeci. Wysadzono komisyę i ta większością 6 głosów przeciw 3 uchwaliła uznać wybory z wielkich posiadłości za ważne. Sladkowsky w imieniu mniejszości komisyi proponował unieważnienie wyborów, odczytał protest i tenże umotywował. Schulz krytykował ostro ułożenie list wyborczych. Uznanie wyborów będzie oznaczać demoralizacyę. Cesarz chciał słyszeć głos ludu nie rządu. Adjunkt policyi Seidl proponuje, aby sejm uchwalił, że kurya wielkich posiadłości nie może głosować nad ważnością swoich własnych wyborów. Zeithammer wylicza nielegalności, które miały miejsce przy przygotowaniach do wyborów. Rieger żąda aby namiestnik dał teraz przyrzeczone usprawiedliwienie aby na nie można było odpowiedzieć a nie po zamknięciu debaty. Kto mówi ostatni ma słuszność. Kardynał książę Schwarzenberg rzekł: Zabieram głos nie ażeby się mięszać do sprzeczki, lecz aby oświadczyć, że nie chcę do niej należyć, wybierałem podług listy tak zwanej konserwatywnej, należę do partyi przeciwnej tym którzy zostali wybrani, i dla tego wstrzymuje się od głosowania. Prachensky upomina się aby namiestnik dał niezwłoczną odpowiedź. Namiestnik

zwraca uwagę na postępowanie przeciwne regulaminowi. Rieger proponuje odroczenie rozpraw dopóki namiestnik nie zabierze głosu. Wniosek ten odrzucono znaczną większością.

Na posiedzeniu w d. 11. po odczytaniu protestów, Sladkowsky proponował w imieniu wydziału krajowego unieważnienie wyboru w Landskronie. Namiestnik oświadczył że nie myśli bronić nielegalności które miały miejsce przy tym wyborze. Że w ogóle wydarzały się nielegalności przy wyborach, tego przyznać nie może, to był jedyny wypadek i winni będą surowo ukarani. Według ustawy gminnej trudno jest zabronić mianowania honorowych obywateli. Wolfram proponuje przekazać komisyi ocenienie aktu wyborczego. za nim głosują Niemcy i deputowani z wielkich posiadłości, przeciwko niemu Czesi.

Sejm b e r n e ń s k i zamknięty został d. 11. b. m. o god. 2. po południu przy odgłosie okrzyków na cześć Najjaśniejszego Pana.

Na posiedzeniu p a r l a m e n t u p ó ł n o c n o - n i e m i e c k i e g o dnia 9. b. m. odczytał marszałek Simson pismo komitetu krajowego stronnictwa narodowego w królestwie wirtembergskiem, w którem tenże donosi parlamentowi o kilku rezolucyach, jakie uchwalono na zgromadzeniu ludowem, odbytem w d. 7. kwietnia w Heilbronn. W rezolucyach owych wypowiada zgromadzenie zadowolnienie swe z traktatu odporno-zaczepnego pomiędzy południowemi państwami niemieckiemi a Prusami i uważa traktat ten za pierwszy krok do narodowego zjednoczenia Niemiec. Zgromadzenie oczekuje również, że Prusy w związku z całemi Niemcami bronić będą honoru i integralności Niemieć a mianowicie energicznie wystąpią przeciwko odstąpieniu Luxemburga na rzecz Francyi. W drugiej rezolucyi wypowiada zgromadzenie nadzieję, że wirtembergski rząd urządzi armię swą w jak najkrótszym czasie na wzór armii pruskiej i połączy się z Prusami otwarciej i szczerzej. niż to dotąd miało miejsce. Przed rozpoczęciem obrad nad porządkiem dziennym dwaj hescy deputowani hr. Solms-Laubach, baron Nordeck na Rabenau i Buderus następującą wystosowali interpelacyę do przewodniczącego komisarzom związkowym: 1) czy — i ewentualnie jakie przeszkody sprzeciwiają się wstąpieniu nierozłącznemu całego Wielk. Księstwa Heskiego do związku północno-niemieckiego? 2) ewentualnie. czy przeszkody te są trwałe, czy też przemijające. Jeden z interpelantów hr. Solms-Laubach uzasadnia swą interpelacyę smutnym stanem W. Księstwa Heskiego, z którego jedną część przyłączono do związku północno-niemieckiego. podczas kiedy druga pozostała w stanie odrębnym. Oświadczenie W. Księcia Heskiego pozwoli się spodziewać. że nienormalny ten stan da się usunąć. Na interpelacyę odpowiada hr. Bismarck: Tylko wtedy odpowiedziałbym wyczerpująco na poruszoną kwestyę w imieniu sprzymierzonych rządów, gdyby kwestya ta poruszoną była przez rząd W. Księstwa Heskiego. Pan interpelant wychodził z zapatrywania się, jakoby rząd W. książęcy pragnął przyłączyć się z całem terytoryum do związku północno-niemieckiego. Tak się rzecz nie ma. Sprzymierzone rządy nie myślą wcale zapoznawać złego, jakie wynika z podziału W. Księstwa. Przewidzieć można, że złe to jeszcze znacznie się zwiększy. Do tego dodać jeszcze należy: że całe Wielk. Księstwo w głównych częściach swej organizacyi urządzone już jest jak wszystkie inne państwa. należące do związku północno-niemieckiego. Pytanie, czy według brzmienia traktatu pragskiego można wcielić do związku całe W. Księstwo Heskie, rozbierzemy bliżej, jeżeli w urzędowej formie rząd W. książęcy wyrazi swoje odpowiednie życzenie. Nateneczas porozumielibyśmy się z Austryą, z Bawaryą i t. d. Izba przystąpiła następnie do porządku dziennego, mianowicie do rozpraw specyalnych nad artykułem 65.. 66. i 67. (Rozdział XII. finanse związkowe). Pojedyncze artykuły przyjęto z małemi zmianami. W końcu przystąpiono do obrad nad rozdziałem XIII., których jednakże nie ukończono.

W obradach parlamentu bierze obecnie udział 291 posłów, a mianowicie 4 ministrów, 26 urzędników rejencyjnych i administracyjnych, 32 landratów, 43 urzędników sądowych, 17 rzeczników, 12 urzędników magistrackich i miejskich, 7 duchownych, 10 profesorów i nauczycieli, 9 jenerałów i oficerów armii, jeden konzul, 3 lekarzy, 3 redaktorów i literatów, 13 radzców handlowych, fabrykantów i t. d. (pomiędzy tymi toczkacz i tkacz), 6 szambelanów, 42 właścicieli dóbr, 3 bankierów, 31 na odstawce będących lub pensyonowanych urzędników wojskowych i cywilnych, pomiędzy którymi 7 ministrów. Podług urodzenia należą do zgromadzenia: 1 książę krwi królewskiej (książę Fryderyk Karol), 6 książąt, 29 hrabiów, 19 baronów, 67 szlachty i 169 nieszlachty.

O utworzeniu XIII. już nie północno-niemieckiego lecz niemieckiego korpusu armii z wojsk darmsztadzkich i badeńskich donoszą jednozgodnie z Darmsztadu i Karlsruhe. Pogłoska o tem utworzeniu obiegała już dawno. Armia północno-niemiecka wzrośnie przez to o 28 batalionów, z tych jeden batalion strzelców, 20 szwadronów, 15 bateryi, batalion pionierów i batalion trenu. Tak, jak XII. korpus armii (saski) znacznie powiększonym został co do liczby, tak też i kontyngensy, tworzyć mające XIII. korpus wzmocnione będą.

O ogólnej sytuacyi dyplomatycznej pisze „Kölnische Zeitung“: „Ponieważ Prusy zażądały od mocarstw, które traktat z roku 1839 podpisały, żeby zdanie swoje względem ducha i znaczenia tego traktatu wyjawiły, przeto i Francya uznała za właściwe wejść ze swej strony bezpośrednio w stosunki z właściwemi mocarstwami, żeby się nie dopiero z trzeciej o ich postanowieniu dowiedziała. Ministeryum spraw zewnętrznych najpród oświadczyło, iż w cale się nie lęka dyskusyi na podstawie traktatu 1839 roku i że takowej unikać nie będzie Następnie przybyły już explikacye, które w ustąpieniu Luxemburga pod warunkami przez króla holenderskiego postawionemi, nic złego nie widzą. Ci co w rzeczach głębiej się nie rozpatrują, widzą w tem przejście całej sprawy w stadium czysto dyplomatycznej pertraktacyi, z której w najbliższej przyszłości wojny obawiać się nie można. Głębiej się jednak zastanawiając trudno przeoczyć, iż przez mniemaną tę dyplomatyczną pertraktacyę sprawa stała się tylko ostrzejsza. Dyplomacya francuska probuje tu fortelu, którego Drouin de Lhuys użył w roku 1854 przeciwko Rosyi. Dziś w rzeczy samej nie idzie już o anexyę Luxemburga, lecz o garnizon pruski w twierdzy luxemburgskiej, Francya bowiem sądzi, iż nie może ścierpieć, żeby w twierdzy nad bezbronną jej granicą, znajdowały się wojska pruskie w kraju, który do Prus nie należy. W tem jest całe jądro kwestyi i jeżeli go przez dyplomatyczne sztuczki zakryć chcą, to jedynie dla tego. iż w chwili obecnej nie są jeszcze gotowi do wojny, nie chcą jednak stracić ani jednego momentu dla ukończenia uzbrojeń.“

I Prusy się zbroją. „Vossische Zeitung“ pisze o gotowości do wojny Prus: „Ogólne uzbrojenie armii pruskiej karabinami iglicowemi można uważać jako dokonane, rządowi zaś saskiemu wydana już została odpowiednia liczba tychże karabinów dla uzbrojenia wojska saskiego. Są też dostateczne zapasy karabinów iglicowych dla rezerwy w razie wojny uzbroić się mającej, natomiast zaś spoźnić się miało uzbrojenie landwery temi karabinami w skutek oddania ich czynnemu wojsku nowo uformowanemu. Rezerwiści krajów przyłączonych, o ile według wieku swego do landwery należą, przekazani już zostali nowo uformowanym batalionom landwery. W ostatnim czasie zajmowano się głównie uzbrojeniem bateryi nowemi gwintowanemi działami; uzbrojenie to jako ukończone już uważać można.“

Jenerał-lejtnant Göben udać się ma do Luxemburga jako gubernator twierdzy. Mówią w Berlinie o napomnieniu państw niemiecko-południowych. które z uzbrojeniem swem bardzo się opóźniają.

„Nordd. Allg. Ztg.“ zaprzecza wiadomości podanej w „Bank Ztg.“ o wysłaniu depeszy pruskiej do Sztudgardu przedstawiającej traktat przymierza jako nierozerwalny traktat pokoju. Rozumie się samo przez się, że rząd wirtembergski potrzebował przyzwolenia stanów do zawarcia przymierza z Prusami. Rząd pruski ufa wierności rządu wirtembergskiego, i uważa traktat z 13. sierpnia 1866 nie jako przypadkowy i dowolny, lecz jako konieczny wynik sytuacyi politycznej i narodowego uczucia niemieckiego. Spodziewa się też, że sejm wirtembergski z tego samego punktu na tę sprawę zapatrywać się będzie.

„Nordd. allg. Ztg.“ wyjaśnia, że twierdza Luxemburg miała obowiązek n a r o d o w y ochraniać związek niemiecki, i cel międzynarodowy gwarantować neutralność Belgii.

Rozwiązanie związku niemieckiego nie zmieniło tego stanowiska; Prusy odwołując załogę z Luxemburga bez przyzwolenia mocarstw, które podpisały konferencyę londyńską, uchybiłyby swoim narodowym i międzynarodowym zobowiązaniom. Według mowy p. Moustiers zdaje się, że chciano iść za temi uwagami. Hrabia Bismark oświadczył już w parlamencie że nie miano zamiaru wcielić Luxemburg do związku północnego.

Pomiędzy H i s z p a n i ą a A n g l i ą zanosi się na zerwanie dypłomatycznych stosunków. Już znana sprawa „Tornado“ nie małego jest znaczenia w obec dumnego ze strony Hiszpanii oporu. Ale jest jeszcze inna pomiędzy obu mocarstwami kwestya sporna. dawniejszej jeszcze daty, która angielskiego ministra spraw zagranicznych spowodowała do przesłania tutejszemu gabinetowi energicznej noty. Dnia bowiem 15. stycznia r. z. został statek angielski „Queen Victoria“, płynący do El Araisch na pełnem morzu. po za wodami hiszpańskiemi. przytrzymany przez hiszpańską łódź celną i odprowadzony do Kadyksu. Tu zniewolono załogę statku pieniędzmi i pogróżkami do wydalenia się z Kadyksu, a kapitana zatrzymano niejaki jeszcze czas w więzieniu. Z początku utrzymywały władze hiszpańskie, że okręt pomieniony znaleziono na brzegu morza, gdy się tamże błąkał bez pana; później, gdy się wymówka ta okazała płonną. zarzucano angielskiemu okrętowi trudnienie się kontrabandą na wybrzeżach hiszpańskich. Przybory statku sprzedano przez publiczną licytacyę. W ciągu ubiegłego roku toczyła się z tego powodu pomiędzy obu gabinetami żwawa korespondencya; rząd hiszpański obstawał zawsze przy mniemanem prawie swojem, a Anglia widzi w zabraniu statku gwałt i bezprawie. Ostatnia depesza, która z Londynu nadeszła do Madrytu, żąda kategorycznie wydania okrętu wraz z ładunkiem lub zapłacenia jego wartości. żąda dalej wynagrodzenia dla załogi i przeproszenia za wyrządzoną brytyjskiej banderze zniewagę. Ostatniemi dniami obiegały w stolicy pogłoski, że poseł angielski lada chwila zażąda paszportów.

Zatargi między Anglią a Hiszpanią rozwijają się teraz bardzo spiesznie; eskadra pancerna angielska w Malcie stojąca dostała rozkaz. żeby była gotowa do wyjścia na pełne morze. Pancerniki „Prince Consort“ i „Royal Oak“ dostały rozkaz udania się zaraz dnia 8. kwietnia na pełne morze z zapieczętowanemi rozkazami. Przypuszczają, że statki te przeznaczone są do Hiszpanii dla poparcia energicznych reklamacyi rządu angielskiego. W ogóle pochwalają energiczne wystąpienie lorda Stanleya przeciw rządowi hiszpańskiemu, i spodziewają się, że pojawienie się angielskiej eskadry pancernej na wybrzeżach hiszpańskich skłoni gabinet madrycki do ustępstw. W Londynie sądzą, że pancerniki stojące pod Maltą przeznaczone są do Gibraltaru i Kadyxu.

„Französische Correspondenz“ z dnia 9. kwietnia pisze: „W kwestyi luxemburgskiej mamy dotąd następujące wiadomości: nota specyalnie do Berlina wystosowana względem ewakuacyi Luxemburga przez Prusaków nie egzystuje. Natomiast gabinet Tuileryi wystosował w tej sprawie notę okólną do mocarstw, które traktat z roku 1839 podpisały. W nocie tej Francya podnosi europejski charakter kwestyi luxemburgskiej. Francya dla miłości pokoju zaniechała myśl nabycia wielkiego księstwa na drodze cesyi. Lecz gdy bezwarunkowe prawa monarsze Króla holenderskiego wszechstronnie nawet przez Prusy są uznane, przeto ci. co prawa te gwarantowali, to jest mocarstwa, które traktaty z roku 1839 podpisały. mają obowiązek żądania, żeby ustała anomalia. będąca w zajęciu twierdzy Luxemburga przez wojsko pruskie.

Gabinet więc francuski wzywa mocarstwa, ażeby łącznie z nim żądały od dworu berlińskiego ewakuacyi twierdzy w mowie będącej. Taka jest, jak zapewniają, treść noty, w której mylnie ultimatum do Prus wystosowane upatrywano. co stało się powodem takiej trwogi na giełdzie paryskiej. Materyalnie zatargi są te same. tylko zdają się mniej ostre. Francya temporyzuje dyplomatycznie, żeby się zupełnie mogła uzbroić.

Francya dobrze wie, iż żadne z mocarstw na jej propozycyę nie przystanie; wszędzie odpowiedzą jej tak jak lord Stanley: sprawa ta obchodzi tylko Francyę i Niemcy. Lecz Francya potrzebuje czasu dla uzbrojenia się i szukania sprzymierzeńców. Nie zaprzeczą nam, jeżeli zapewnimy, iż pod tym względem zrobiono znaczące kroki u gabinetu wiedeńskiego. Dotąd jednak przy nadzwyczajnej obecnej ostrożności tego gabinetu, nie ma ani zarodu przymierza francusko-austryackiego. Dodajemy śmiało: przymierze takowe do skutku nie przyjdzie, dopóki Cesarz

Napoleon mieć będzie ministrami pp. Rouhera i Laväleta.

Teraz mówią wprawdzie. iż dla p. Drouyn de Lhuys. który miał audyencyę u Cesarza, otwierają się widoki wstąpienia do gabinetu jako minister spraw zewnętrznych. Tego jednak właśnie oczekiwać trzeba. Charakterystyczne są w obecnej sytuacyi słowa, które senator baron Hekeren, jak wiadomo bardzo dobrze u dworu położony, wyrzekł w salonie margrabi De Moustiers: jeżeli Cesarz, powiedział ten dyplomata, wojnę rozpocznie. to koronę swoją na szwank wystawić może, lecz straci ją z pewnością, jeżeli wojny prowadzić nie będzie. „Te słowa z takich ust wyrzeczone, zdaniem naszem, wyjaśniają całą sytuacyę.“

„Köllnische Zeitung“ pisze z Paryża pod dniem 8. kwietnia: Wczorajsze doniesienie Moustiera zrobiło w ogóle pokojowe wrażenie, i nadzieja, że pokój utrzymany będzie, wzrasta. W kółkach dyplomatycznych sądzą, iż przebieg negocyacyi jest następujący: negocyacye rozpoczną się od bezpośredniej korespondencyi mocarstw, jak tylko zaś będzie widok do porozumienia się, wniesiony będzie projekt do zwołania konferencyi. Rząd przedewszystkiem stara się o uspokojenie namiętności, dlatego sprzeciwił się wszelkim interpelacyom. Między Berlinem a Paryżem telegrafują tak gorliwie, iż dyrekcya telegrafów nie może już wziąść na siebie natychmiastowego przesłania depesz. Anglia i Rosya mają być za neutralizowaniem Luxemburga, czemu się podobno i Francya sprzeciwiać nie będzie. Namiętności bardzo są rozbudzone, to prawda; lecz jak pokój raz zabezpieczony będzie, to się pokaże. z jakiem zadowoleniem uniknienie wojny między Niemcami a Francyą przyjęte zostanie. Niebezpieczeństwo jest wielkie, lecz mamy coraz więcej nadziei. Dziś potwierdzają znów wiadomość o przybyciu Króla pruskiego do Paryża. — Komendant eskadry na morzu baltyckiem został zamianowany; wybór Cesarza padł na wiceadmirała Fourichon.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) nadzwyczajne odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczór. Głównym przedmiotem porządku dziennego będzie wybór komisyi z pięciu członków do przeprowadzenia subskrypcyi na akcye miejskiego banku hypotecznego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(R) **Lwów**, 12. kwietnia. (Sprawozdanie dwutygodniowe.) W przeszłym tygodniu mieliśmy zimno i burze śnieżne, nie tak jakby to być powinno na wiosnę. poźniej jednak wypogodziło się i ociepliło.

Handel towarowy jest ciągle ożywiony i przekonujemy się coraz mocniej, że kolej Lwowsko-Czerniowiecka otworzyła handlowi galicyjskiemu nowe drogi. Nadeszły znaczne transporta manufaktów, towarów wełnianych i modnych i powiezione zostały po większej części do Rosyi i Księstw Naddunajskich. Przesyłki kos i towarów żelaznych były także bardzo obfite, kosy wywieziono przez Brody do Rosyi, a inne towary żelazne pozostały tutaj w składach. Do Borysławia i Drohobyczy zjechali kupcy wiedeńscy dla zakupienia nafty na spekulacyę. Odbyt na ten artykuł jest teraz bardzo ograniczony z powodu nadchodzącego lata, natomiast jednak ożywiła się spekulacya. Pożądaną będzie mianowicie dla kupców zagranicznych wiadomość, że producenci i właściciele zbierają się w Drohobyczy co niedzielę i ustanawiają ceny sprzedaży w sposób giełdowy. Obecnie cena nafty surowej jest 5 złr. 40 do 90 c., rafinowanej 9 złr. 50 c. Odbyt wynosi tygodniowo 1000 do 2000 beczek, nafta odchodzi także do Węgier na kołach. Nadeszło tu kilka partyi bryczek z Nowego Tyczyna, narzędzi rolniczych i artykułów galanteryjnych wiedeńskich, które po większej części powieziono do Czerniowiec. Przywóz bydła z Galicyi do górnego Szląska ciągle jeszcze jest wzbroniony z powodu zarazy, jednak wełnę, włosień i szczeć wolno przywozić z zachowaniem przepisanych formalności.

W handlu zbożowym w ciągu ostatnich dni 14 zaszły zmiany wywołane stosunkami politycznemi, podniesieniem się cen zboża za granicą i ażya na srebrze. W skutek pogłosek o Luxemburgu ceny zboża w Prusach poszły szybko w górę, a z tego powodu nadeszło tu drogą telegraficzną mnóstwo zleceń kupna. Właściciele tutejsi poczęli się wstrzymywać z przedażą. Wiele zleceń nie przyszło do skutku, a kupcom zagranicznym odpowiedziano, że i tu ceny idą w górę. Dla komisantów i spekulantów nadeszła znowu bardzo szczęśliwa pora. Największy popyt jest zawsze na pszenicę, zwłaszcza z Berlina i Mannheimu. Podniesienie się cen mąki na targowicach francuskich powiększyło znaczenie tego artykułu w handlu. Żyto odchodzi tylko do Wrocławia, do Czech, Morawii i Szląska. Pogłoski o wojnie ożywiły popyt. Na jęczmień nie ma odbytu, chociaż w ostatnich 14 dniach popyt był dość znaczny dla skonstatowania cen. Popyt na owies ożywił się i ceny poszły w górę. Loco Lwów w ostatnich dniach płacono pszenicę 170 ℔ po 10 złr. 25 do 50 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 25 do 40 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. do 5 złr. 25 c., owies 100 ℔ 2 złr. 90 c. do 3 złr.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Przemyśl: pszenica 170 ℔ 10 złr. 15 c., jęczmień 142 ℔ 5 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 70 do 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. Dowóz słaby dla złych dróg i dlatego handel nie ożywiony. Bochnia: pszenica 170 ℔ 11 złr. 49 c., jęczmień 141 ℔ 6 złr. 45 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 25c., owies100 ℔ 3 złr. 45 c. Tylko na owies popyt znaczniejszy. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 59 c., jęczmień 141 ℔ 5 złr. 80 c.. żyto 170 ℔ 6 złr. 90 c., owies 99 ℔ 3 złr. 15 c. Był popyt na pszenicę, jęczmień i żyto, ale nie zakupiono większych partyi; owies zakupują spekulanci. Tarnów: pszenica 170 ℔ 11 złr. 30 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 89 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 40 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c., odbyt był ożywiony, a może byłby i większy, gdyby nie to, że dla złych dróg mało dowieziono. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 95 c., jęczmień 143 ℔ 6 złr. 42 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 15 c., owies 100 ℔ 3 złr. 20 c., na pszenicę, owies i żyto popyt bardzo znaczny, na jęczmień nie było popytu.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w ostatnich 14 dniach z Galicyi przez Kraków 3290 sztuk po większej części do Florisdorfu pod Wiedniem. Spekulanci spodziewają się, że w przyszłym tygodniu transporta bydła przybiorą większe rozmiary.

Ostatnia poczta.

Paryż, 10. kwietnia Król belgijski przybył wczoraj wieczorem do Paryża.

Florencya, 10. kwietnia. Ministrowie Ratazzi, Tecchio, Revel, Pesceto, Ferrara, Cappino, Giovanola i Blano złożyli przysięgę w ręce króla. Oczekują przybycia nieobecnego senatora, któremu ma być powierzone ministeryum spraw zewnętrznych, „Opinione“ powiada, iż senatorem tym jest p. Campello.

W izbie deputowanych, Ferrari interpelował o powody kryzis ministeryalnej. Ricasoli odrzekł, iż nie może dać żadnego wyjaśnienia. Na tem się rzecz skończyła.

Bukareszt, 11. kwietnia. Jeneralny konzul rosyjski baron Offenberg dopiero wczoraj wręczył księciu Karolowi swoją kredytywę. Sesyę izby przedłużono do 20. kwietnia. Książę serbski Michał dopiero w niedzielę przybędzie do Bukaresztu.

Nowy York, 10. kwietnia. Senat prawie jednogłośnie ratyfikował traktat z Rosya względem posiadłości północno-amerykańskich.

(Telegramy „Czasu.“)

Florencya, 11. kwietnia wieczór. Na posiedzeniu izby deputowanych dzisiaj Ratazzi oznajmił, iż gabinet jest już złożony; tymczasowo minister marynarki (Pescetto) obejmuje tekę spraw zagranicznych. Przy tem nadmienia Ratazzi: Dla Włoch nie masz teraz żadnej kwestyi zagranicznej, lecz należy się zajmować kwestyami administracyjnemi i finansowemi, a mianowicie reformami tyczącemi się rozkładu podatków. Rząd przychyli się do zmniejszenia budżetu i wniesie projekta względem organizacyi wojsk, likwidacyi dóbr kościelnych i o instytucyach kredytowych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. kwietnia.

Hotel europejski: PP. Hr. Olizar Wład., z Szeptyc. — Raciborski Felix, z Zamojsca. — Ustrzycki Waleryan, z Zamiechowa.

Hotel Langa: Jahn Oswald, c. k. porucznik, z Ołomuńca.

Hotel angielski: Lotu-Pietrzycki Felix, z Czerniowiec.— Gnoiński Alex, z Danilczy. — Kriegshaber Ant., z Jaraciowa. Waygart Wal., adw., z Przemyśla.

Hotel Kuhna: Dzierzyński Henryk, z Gambiczyna.

Hotel Krakowski: Papara Julian, z Dolnicza.

Hotel Krynickiego: Małachowski Felix, z Porub.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. kwietnia.

PP. Hr. Adam Tarnowski, do Polski. — Hr. Wodzicki Ludwig, do Cieszyna. — Cikowski Antoni, do Złotnik. — Garbaczyński Piotr, do Mokrzyc. — Kotkowski Apolinar, do Hawłowie. — Mayerhofer Leopold, do Dolczówki. — Obertyński Kazimierz, do Udnowa. — Obertyński Zdzisław, do Stronibab. Rott Ferd., do Malinówki. — Święcicki Zygmund. do Murkowca. — Wojakowski Henryk, do Stanisławowa. — Zakrzewski Adolf, do Wiktorowa. — Laskowski Leon, c. k. rotmistrz, do Rzeszowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	321.35	+ 5.4	73.1	zach. m.	8
2. god. po poł.	323.30	+ 4.6	59.8	„ „	10
10.god. wiecz.	325.33	+ 1 0	65.7	„ „	4

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Die Hugenotten,“** wielka opera w 5 aktach. Ostatni występ p. König i p. Hablawetz; p. Honorata Majeranowska i p. Stanisław Niedzielski jako goście. Na dochód dyrektora orkiestry p. Zygmunta Bruckmann.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 12. kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	13	6	21
Dukat cesarski	„	6	18	6	26
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	68	10	88
Rubel srebrny rosyjski	„	1	99	2	06
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	94	1	96
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	70	76	50
Galic. „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	48	80	30
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	50	67	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	75	67	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	202	—	207	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	50	178	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. kwietnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 50	66.75
od kwiet. do października po 5%	66.50	66.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	75.—	76 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	77 50	78.50
Metaliki po 5%	56.10	56 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	133.50	134 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	132 50	133.50
Przez. do wyl. z r. 1854	69.50	70.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.80	81 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	84.50	85.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	74.80	75.—
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89.—	89.50
Czech	86.—	88.—
Węgier	66 50	67 50
Galicyi	65.25	66.25
Siedmiogrodu	63.—	64 —
Bukowiny	63 —	64 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	97.50	98.—

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	703.—	705.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	165.80	166.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600.—	605.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	92.—	92.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1605.—	1610.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	195.—	195.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	193.50	194.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	130.50	131.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	201.50	202 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173.—	174 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	462.—	464.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.50	91.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	87.25	87.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.75	92.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	122.—	123.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	87.—	88.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.50	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.—	31.—
Palfiego „ 40 „ „	25.—	26.—
Clarego „ 40 „ „	25.50	26.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.25	14.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.50	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	111.40	111 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	111.60	111.75
Hamburg za 100 M. B.	98.75	99 —
Londyn za 10 ft. szt.	132.80	133.40
Paryż za 100 fr.	52.90	53.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	6.26	6.27
detto pełnej wagi	6.26	6.27
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.64	10.65
Rosyjski imperyał	10.85	10.90
Talar związkowy	$1.94\frac{1}{2}$	$1.95\frac{1}{2}$
Srebro	129.50	130.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	50
5% pożyczka narodowa	67	—
Losy z 1860 roku	81	40
Akcye banku wiedeńskiego	703	—
„ „ kredytowego	165	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	132	25
Srebro	129	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	24

DZIENNIK URZĘDOWY.

(686) **Kundmachung.** (1)

Nro. 20255. Zufolge der Bestimmungen des Vertrages zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30. April 1850 wird am 15. April d. J. die 17te Verlosung der gegen die Stamm-Actien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn hinausgegebenen Obligationen und die 18te Verlosung der Prioritätsactien der genannten Bahn in Wien in dem hiezu bestimmten Locale (Stadt, Singerstraße, Bancogebäude) um 10 Uhr Vormittags stattfinden.

Von der k. k. Direction der Staatsschuld.

(656) **Edict.** (2)

Nro. 2129. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden diejenigen, welche als Gläubiger des am 18. September 1865 mit Hinterlassung eines Testaments verstorbenen Justinian Grafen Łoś, Eigenthümers der Güter Bortków und Skniłów, Złoczower Kreises, eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche hiergerichts am 12. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags zu erscheinen, oder bis dahin ihr diesfälliges Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an der Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 22. Jänner 1867.

Edykt.

Nro. 2129. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa wszystkich wierzycieli zmarłego dnia 18. września 1865 z sporządzeniem testamentu Justyniana hr. Łosia właściciela dóbr Bortkowa i Skniłowa obwodu Złoczowskiego, by się w celu podania i udowodnienia swoich pretensyi dnia 12. lipca 1867 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym stawili, albo w tym czasie pretensye swoje pisemnie zgłosili, gdyż w przeciwnym razie, jeżeliby masa spadkowa przez zapłacenie podanych pretensyi wyczerpaną została, do spadku żadnego prawa mieć nie będą, jak o ile im prawo zastawu do niego przysłuża.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. stycznia 1867.

(663) **Edykt.** (2)

Nro. 1542. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości publicznej, że odnośnie do odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 28. października 1865 do l. 49008 egzekucyjna sprzedaż licytacyjna położonych w Sanockim obwodzie dóbr Grąziowa czyli Grądziawa także Grąziawa górna zwanych, uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28. października 1865 do l. 49008 na prośbę Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego przeciw Sybilli z Pieściorowskich Dydyńskiej celem zaspokojenia wierzytelności w sumie 2931 zł. 86½ c. w. a. wraz z pn. dozwolona — z powodu tego że na terminie dnia 19. listopada 1866 uchwałą t. s. z dnia 22. sierpnia 1866 do l. 11554 do licytacyi tychże samych dóbr wyznaczonym żaden kupiciel się nie zgłosił, ponownie rozpisuje się i dnia 3. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem pod temi samemi ułatwiającemi warunkami w tym c. k. sądzie przedsięwziętą zostanie, jakie uchwałą t. s. z dnia 22go sierpnia 1866 do l. 11554, a mianowicie edyktami w dzienniku urzędowym do Gazety Lwowskiej Nr. 236, 237 i 238 w dniach 13., 15. i 16. października 1866 pomieszczonemi do publicznej wiadomości podano, a mianowicie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 12.840 zł. 50 kr. m. k. czyli 13482 zł. 87½ c. w. a.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo i niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej ceny kupna jak 6000 zł. w. a. i z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne; które to prawo przeto pozostanie własnością teraźniejszych właścicieli dóbr z zastrzeżeniem praw wierzycieli na tych dobrach intabulowanych.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest dwudziestą część ceny wywołania w sumie 674 zł. 25 c. w. a. w gotowiźnie, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego lub galic. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną takowych liczyć się mających, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum czyli zakład złożyć, które to wadyum w gotowiźnie złożone najwięcej ofiarującemu w cenę kupna ofiarowaną wrachowane, innym zaś licytującym zaraz po zamknięciu licytacyi zwrócone zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie, taką sumę na rachunek ceny kupna w przeciągu 14 dni, od dnia doręczenia temuż uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej licytacyi, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego we Lwowie złożyć, jaka na całkowite zaspokojenie wierzytelności tegoż Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi, według wykazu przez kasę galic. stan. Towarzystwa kredytowego na żądanie w tym celu wydać się mającego, potrzebną będzie. Gdyby zaś suma na całkowite zaspokojenie galic. Towarzystwa kredytowego, kasie tegoż Towarzystwa wypłacona trzeciej części ofiarowanej ceny kupna nie wystarczała, w takim razie obowiązany będzie najwięcej ofiarujący oprócz sumy galic. Towarzystwu kredytowemu wypłacanej na rachunek ofiarowanej ceny kupna, taką sumę w tym samym czasie do depozytu sądowego złożyć, jaka do uzupełnienia trzeciej części ofiarowanej ceny kupna potrzebną będzie.

O tej licytacyi obydwie strony, dalej wierzycieli hypotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, tudzież tych wierzycieli którymby uchwała licytacyę pozwalająca albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, i tych, którzyby po dniu 2go maja 1865 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Chamajdesa postanowionego i przez edykta zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 28. marca 1867.

(678) **Concurs-Verlautbarung.** (2)

Nr. 9611. Zur Besetzung einer am hierortigen academischen Obergymnasium erledigten Lehrerstelle, womit ein systemmäßiger Gehalt jährlicher 945 fl. mit dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 1050 fl. und dem Anspruche auf Decennalzulagen verbunden ist, wird hiemit der Concurs bis 15. April 1867 ausgeschrieben.

Zur Versehung dieses Dienstpostens wird die vollständige Lehrbefähigung aus dem Gebiete der altclassischen Sprachen nach den Bestimmungen des Prüfungsgesetzes erfordert.

Bewerber um diesen Dienstposten, haben ihre, an das hohe Unterrichtsministerium stilisirten Gesuche unmittelbar bei der k. k. galizischen Statthalterei oder wenn sie bereits in öffentlichen Diensten stehen, im Wege ihrer vorgesetzten Behörde innerhalb der Concursfrist einzubringen, und sich über ihre Studien, die erlangte Lehrbefähigung, Kenntniß der Landessprachen und ihre sittliche und staatsbürgerliche Haltung auszuweisen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. März 1867.

(677) **Edykt.** (2)

Nr. 4358. C. k. sąd krajowy lwowski ogłasza niniejszem, że p. Jędrzej Rudolf na dniu 22. stycznia 1867 do liczby 4358 przeciw a) przyszłemu swemu potomstwu, b) przeciw przyszłym swym spadkobiercom i c) przeciw wszystkim, którzyby z zakazu sprzedania i obciążania realności we Lwowie pod l. 720 $^{2}/_{4}$ testamentem Maryi Rudolf z dnia 24. stycznia 1864 wyrzeczonego, jakie prawo mieli lub sobie rościli, o zawyrokowanie, że rzeczony zakaz względem $^{3}/_{4}$ części powyższej realności ustał, że spadek po Maryi Rudolf z powyższem orzeczeniem panu Jędrzejowi Rudolf przynanym i tenże względem $^{3}/_{4}$ części tej realności za nieograniczonego właściciela zaintabulowanym być ma, co do c. k. sądu krajowego pozew wniósł, w skutek którego do ustnego postępowania termin na dzień 23go kwietnia 1867 o godzinie 10. przed południem wyznaczono.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. lutego 1867.

(662) **Edict.** (2)

Nro. 4386. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird dem Sise Harlig mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider denselben über Klage des Simon Selzer de praes. 2. März 1867 Z. 2634 unterm 6. März 1867 Z. 2634 der Zahlungsauftrag der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Sise Harlig unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den Hrn. Advocaten Dr. Frühling mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schmidt als Curator bestellt und demselben obige Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 6. April 1867.

(664) **Obwieszczenie licytacyi.** (2)

Nr. 341. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości, że na zaspokojenie należytości Barucha Lauber w kwocie 51 zł. wal. austr. z p. n. dozwoloną została spredaż przez publiczną licytacyę realności niehypotekowanej pod l. domu 43 w Alwerni, powiecie Krzeszowickim, obwodzie Krakowskim położonej, składającej się z domu drewnianego wraz z gruntem wedle Ark. kat. 24. z parcel 44, 217, 218 i 219 w obtętości 451 kwadrat. sążni wynoszącym — Szymona Górnickiego własność stanowiącą.

Cena wywołania ustanawia się na 160 zł. wal. austr.

Do lictacyi ustanawia się termin pierwszy na dzień 28. maja 1867 r., drugi na dzień 28. czerwca 1867, zawsze o godzinie 10tej zrana na gruncie kolonii Alwernia — przy których realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Wadyum oznacza się kwota 16 zł. w. a.

Warunki licytacyi i protokół detaksacyi w kancelaryi sądu tutejszego w godzinach urzędowych przejrzane i odpisy z nich podniesione być mogą.

O czem chęć kupna mających zawiadamia się.

C. k. sąd powiatowy.

W Krzeszowicach, dnia 20. lutego 1867.

(672) **Edykt.** (3)

Nro. 20383. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby fundacyi Stanisława hr. Skarbka, celem przedsięwzięcia licytacyi dzierżawy należących do tejże fundacyi folwarków Rozniatowa i Duby, nowy termin na dzień 16. kwietnia 1867, godzinę 10tą przed południem, pod ogłoszonemi edyktami tego sądu z dnia 17. stycznia 1867 do l. 3132, 3133 i 3134 warunkami, z tą jedynie odmianą wyznaczonym został, że pisemne oferty są wykluczone i tylko ustne przyjmowane będą, tudzież że bliższe warunki tej licytacyi w registraturze tego sądu, w centralnej administracyi Stanisława hr. Skarbka lub nareszcie w zarządzie dotyczących dóbr przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1867.

(660) **Edikt.** (1)

Nr. 2392. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird zur Hereinbringung der von Wolf Stein ersiegten Forderung von 267 fl. öst. W. sammt 6% vom 30. März 1862 und der Kosten pr. 43 fl. 66 kr. die executive Feilbiethung der, der Apolonia Majka oder Mańka gehörigen Hälfte der Realität sub Nr. 150 $^{3}/_{4}$ in Stanislau unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben.

Der Ausrufspreis beträgt 777 fl. 84 kr. öst. W.

Jeder Kauflustige ist schuldig 38 fl. 89 kr. als Vadium zu erlegen.

Zur Feilbiethung wird der Termin auf den 21. Mai 1867 — 4 Uhr Nachmittags bei diesem k. k. Kreisgerichte festgesetzt, bei welchem diese Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Der Grundbuchsauszug und Schätzungsact der zu veräußernden Realitätshälfte sub Nr. 150 $^{3}/_{4}$ so wie die näheren Feilbiethungsbedingungen können in der hierortigen Registratur eingesehen werden.

Bezüglich des Tabularstandes und der Steuern werden die Kauflustigen an das hierortige Steueramt und die Stadttafel gewiesen.

Von dieser Feilbierhung werden Jacob Mańko so wie alle Gläubiger, denen der gegenwärtige oder die nachfolgenden Bescheide entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsextraktes vom 16. September 1866 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in der Person des Herrn Advokaten Dr. Skwarczyński mit Substitution des Herrn Advocaten Dr. Dwernicki bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Stanislau, am 28. März 1867.

(674) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1502. Am 20. Mai 1867 wird bei der k. k. Berg- und Salinen-Direction in Wieliczka die Concurrenz-Verhandlung wegen Sicherstellung der Lieferung von fertigen Salzfässern für den dreijährigen Bedarf der Bochniaer k. k. Saline, dann Ausbesserung der geforderten, gepackten Salzfässer, und Lieferung des zu dieser Ausbesserung erforderlichen, zugerichteten Faßmaterials abgehalten werden.

Der beiläufige jährliche Bedarf beträgt:
5000 Stück ganze und 44.000 Stück halbe Fässer.
eine gleiche Anzahl der gepackten Salzfässer wird bei der Förderung und Expedition auszubessern sein. —

Der beiläufige jährliche Bedarf an zugerichtetem Faßmaterial ist:

In großen Faßtaufeln	80	Schock,
" kleinen " . . .	200	"
" großen fertigen Böden . .	60	"
" kleinen " " . .	200	"
" großen Reifen	1000	"
" kleinen "	2500	"
" großen Sperrstücken . . .	460	"
" kleinen " . . .	2000	"

Diejenigen, welche diese Lieferung zu unternehmen wünschen, werden eingeladen, ihre mit dem, dem Preisanbote entsprechenden 10% Vadium zu belegenden schriftlichen wohlversiegelten Offerte bis Schlag 12 Uhr Mittags des obgedachten Verhandlungstages in der Kanzlei des k. k. Berg- und Salinen-Directions-Vorstandes zu überreichen.

Die näheren Bedingnisse dieser Verhandlung können in der Amtskanzlei der k. k. Berg- und Salinen-Direction zu Wieliczka und bei der k. k. Salinen-Berg-Verwaltung in Bochnia eingesehen werden.

Schließlich wird bemerkt, daß diese Bedingnisse von den Offerenten zum Beweise, daß sie selbe eingesehen haben und sich denselben unbedingt unterwerfen, vor Ueberreichung des Offertes gefertigt werden müssen.

Von der k. k. Berg- und Salinen-Direction.

Wieliczka, am 5. April 1867.

(653)

Edykt. (2)

Nr. 879. Ces król. sąd powiatowy dla miasta Stanisławowa wydzielony z miejsca pobytu niewiadomego Daniela Fuxa niniejszem uwiadamia, iż celem wykonania tutejszosądowej rezolucyi z dnia 3. marca 1866 l. 1212, wzywającej c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie o polecenie tabuli miejskiej, ażeby na podstawie prawomocnego dekretu dziedzictwa po Justynie z Bajewskich Fnxa z dnia 11. czerwca 1861 l. 2209 i jej ustępstwa dalej na podstawie ustępstwa Józefa Fux, Antoniny Fux, Felicyi z Fuxów Müllerowej, Pauliny z Fuxów Krugowej, Ignacego Kamińskiego jako właściciela $^1/_7$ części z sumy 972 złr. 16 kr. m. k. wraz z procentami 5% od 1. stycznia 1855 bieżącemi nie mniej jednej siódmej części z sumy 314 złr. $4^2/_4$ kr. m. k. w stanie dłużnym realności pod Nr. 47, 48, $49^3/_4$ położonych zaintabulowała a na podstawie zrzeczenia się Daniela Fux i deklaracyi do extabulacyi, wspomnione sumy z procentami ze stanu dłużnego wykreśliła, tudzież rezolucyi z dnia 3. marca 1866 l. 1213 przyjmującej Daniela Fuxa zrzeczenia się prawa do spadku po śp. Justynie z Bajewskich Fuxowej do sądowej wiadomości; kuratorem pana adwokata Dr. Bardascha z substytucyą pana adwokata Dr. Maciejowskiego ustanawia i temuż wspomnione rezolucye doręcza.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Stanisławów dnia 31. marca 1867.

(643)

Obwieszczenie. (2)

Nro. 4898. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zarządza na prośbę Lippy Kukuk postępowanie amortyzacyjne względem zgubionych przez tego następujących weksli:

1) Wekslu z daty Dembica dnia 13. marca 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Władysława Ehrlicha, płatnego w Tarnowie, —

2) wekslu z daty Dembica dnia 20. czerwca 1866 za 1 miesiąc od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Jana Thumę, płatnego w Tarnowie, —

3) wekslu z daty Dembica dnia 20. lipca 1866 za 1 miesiąc od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Józefa Seidel, płatnego w Tarnowie, —

4) wekslu z daty Dembica dnia 30. maja 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 50 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Chaima Kleinmann, płatnego w Tarnowie, —

5) wekslu z daty Pilzno dnia 20. stycznia 1866 za 4 miesiące od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Leopolda Mayerhofera, płatnego w Tarnowie, —

6) wekslu z daty Pilzno dnia 15. września 1865 za 6 miesięcy od daty płatnego, na sumę 100 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Katarzynę Wotynowską, płatnego w Tarnowie, —

7) wekslu z daty Dembica dnia 12. kwietnia 1866 za 3 miesiące od daty płatnego, na sumę 70 zł. w. a., wystawionego przez Lippę Kukuk, akceptowanego przez Józefa Jordnera, płatnego w Tarnowie, — i wzywa posiadaczy tychże aby takowe w dniach 45 od dnia zamieszczenia ogłoszenia po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej — tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu przedłożył, ile że w razie przeciwnym na ponowne żądanie podającego weksle powyższe za umorzone uznane zostaną i dłużnicy z wymienionych weksli tymże więcej obowiązani nie będą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1. kwietnia 1867.

(640)

Edykt (2)

uznania za umarłego.

Nro. 2831. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Makowie podaje się do wiadomości, że Jan Gasek ze Skawicy Nr. k. 56, urodzony w roku 1837, który pomimo tutejszo-sądowego wezwania z dnia 8. lutego 1865 do l. 2157-civ. zapadłego, w oznaczonym czasie w tutejszym c. k. sądzie nie zgłosił się i o swoim życiu i miejscu terazniejszego pobycia swojego kuratora swego Wojciecha Ficka nie zawiadomił, na prośbę wspomnionego kuratora za umarłego uznaje się i zarazem do spisania aktów pośmiertelnych po tymże termin na dzień 31. maja 1867 o godzinie 10tej z rana wyznacza się, na którym Józef Suwaj opiekun małoletnej siostry Anny na teraz zamężnej Francakowej i kurator nieobecnego Jana Gaska w tutejszym c. k. sądzie stanąć mają.

Z c. k. sądu powiatowego.

Maków, dnia 31. stycznia 1867.

(669)

Licitations-Ankündigung. (2)

Nro. 483. Am 2. Mai 1867 wird zur Verpachtung des im Stryjer Kreise in der Staatsherrschaft Kałusz gelegenen Meierhofes Kopanka auf drei nacheinander folgende Jahre, u. z. vom 24. Juni 1867 bis dahin 1870 bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eine öffentliche Versteigerung abgehalten werden.

Die Nutzungsquellen sind:

a) 230 Joch 1282 Q.-Klft. Aecker-, Wiesen- und Hutweidengründe, dann

b) Wohn- und Wirthschaftsgebäude.

Der Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings beträgt 686 fl. 66 kr. öst. W. und das bei der Licitation zu erlegende Vadium 69 fl. öst. W.

Es werden auch schriftliche Offerten, jedoch nur bis 6 Uhr Abends Tags vor dem Licitationstermine angenommen werden.

Diese müssen von dem Anbotsteller unter Angabe des Wohnortes und Characters eigenhändig geschrieben und gefertigt, mit dem obigen Angelde belegt sein, den bestimmten einzigen Anbot nicht blos mit Ziffern, sondern auch mit Buchstaben angesetzt und die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß der Anbotsteller allen Pachtbedingungen sich vollkommen unterziehe.

Schreibensunkundige Parteien haben ihre Offerten mit ihrem Handzeichen zu unterfertigen und dieselben nebst dem vom Namensfertiger und noch von einem Zeugen unterzeichnen zu lassen.

Von der Licitation und Pachtung sind ausgeschlossen: Aerarialrückständler, bekannte Zahlungsunfähige, die unmittelbaren Grenznachbarn, Ortsgemeinden, Ausländer, Minderjährige so wie überhaupt alle diejenigen, welche gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, endlich jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Criminaluntersuchung gestanden und verurtheilt oder blos aus Mangel an Beweisen losgesprochen worden sind.

Die übrigen Pachtbedingungen können bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werden und werden auch bei der Licitationstagfahrt bekannt gegeben werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 1. April 1867.

(634)

Kundmachung. (2)

Nro. 353. Vom k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des durch Benjamin Birenbaum ersiegten Betrages von 50 fl. 40 kr. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Dmytro Boszniak gehörigen, zu Krzywcze sub CNr. 133 liegenden Grundwirthschaft am 28. Mai 1867, 11. Juni 1867 und 25. Juni 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, mit dem, daß am letzten Termine diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth pr. 220 fl. öst. W. angenommen. An Vadium haben die Kauflustigen 22 fl. öst. W. zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. Der Schätzungsact und die übrigen Licitationsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mielnica, am 9. März 1867.

(673)

Edykt. (1)

Nr. 11866. C. k. sąd krajowy Lwowski ogłasza niniejszem, że w tymże, celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Józefa hr. Castiglione przeciw małżonkom pp. Stanisławowi i Julii Żółkiewskim pretensyi 2000 zł. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. $304^3/_4$ i gruntów pod l. $297^3/_4$ i $299^3/_4$ położonych, do dłużników należących na d. 17. maja i 17. czerwca 1867 zawsze o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, przy którychto terminach rzeczona realność i grunta niżej ceny szacunkowej w ilości 8158 zł. 26 kr. w. a. sprzedaną nie będzie, dalej, że jako wadyum ilość 815 zł. 83 kr. w. a. ustanowioną została, że akt oceonienia i warunki licytacyjne w registraturze c. k. sądu krajowego przejrzeć lub też w odpisie podnieść można, nareszcie, że dla niewiadomej, co do miejsca pobytu p. Anny Michalkiewicz dla masy Franciszka Kisielki, tudzież dla tych, którymby uchwały niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 20. lutego 1867 do tabuli weszli, p. adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Klimkiewicza kuratorem ustanowiono.

Lwów, dnia 18. marca 1867.

(654)

Edict. (2)

Nro. 208. Vom Sołotwinaer k. k. Bezirksamte als Gericht wird mit Bezug auf den hiergerichtlichen Bescheid vom 7. November 1864 Z. 1243 die Empfangsbestätigung der k. k. Staatsschuldentilgungsfonds-Hauptcasse ddto. 14. März 1843 Z. 5764 über die erlegte Dienstcaution pr. 200 fl. C.M. des Cameralförsters Joseph Barogiewicz, nachdem das Amortisationsverfahren durchgeführt wurde, hiemit für amortisirt erklärt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sołotwina, am 20. März 1866.

(639)

Edykt. (2)

Nro. 4042. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Lisku, obwodzie Sanockim wiadomo się czyni, że bez ostatniej woli rozporządzenia pomarli:

a) Michał Prinkiewicz dnia 13. lutego 1865 w Zagórzu;

b) Bazyli Hrabik dnia 4. czerwca 1865 w Dolinie ad Załuż;

c) Dmytro Ginda vel Nedabudko dnia 6. grudnia 1863 w Załużu;

d) Stanisław Grabowski dnia 20. maja 1866 w Lisku.

Po nich z ustawowego następstwa:

ad *a)* syn Józef Prinkiewicz,
ad *b)* syn Iwan Hrabik,
ad *c)* syn Antoni Ginda,
ad *d)* syn Julian Grabowski

jako współspadkobiercy powołani są.

Ponieważ o życiu i miejscu zamieszkania tych spadkobierców nie ma sąd wiadomości, wzywa się tychże, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego liczyć się mającego w tutejszym sądzie się zgłosili i oświadczenie przyjęcia spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek z oświadczonemi spadkobiercami i kuratorami dla nich w osobie:

ad *a)* Andrzeja Prinkiewicza,
ad *b)* Mikołaja Hrabika,
ad *c)* Hrycia Kormusza,
ad *d)* Leona Grabowskiego

postanowionemi przeprowadzony zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lisko, dnia 31. grudnia 1866.

(655)

Edykt. (2)

Nro. 1013. C. k. sąd powiatowy w Olesku jako instancya kuratelna daje do publicznej wiadomości, że za poprzedniem uzyskaniem zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 24. grudnia 1866 do l. 10298 Wincenty Żołkiewski z Sokołówki za marnotrawcę uznany i temuż kuratorem sądowym Jan Supranowski obywatel Sokołówki nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Olesko, dnia 4. kwietnia 1867.

(644)

Edykt. (2)

Nr. 4846. C. kr. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem dodatkowo do edyktu z dnia 18. marca 1867 liczby 4846 w Gazecie lwowskiej pod dniem 5. kwietnia 1867 Nr. 80 umieszczonego, że celem zaspokojenia sumy 1019 zł. 40 kr. wal. austr. z przynależytościami przez małżonków Jana i Maryi Burczaków wygranej — do przedsięwzięcia dozwolonej publicznej sprzedaży sumy 5000 dukatów na rzecz Felicyi hr. Golejewskiej w stanie biernym dóbr Hryniowce zabezpieczonej, dwa terminą na 29. kwietnia i 17. maja 1867 zawsze o godzinie 9tej zrana wyznaczone zostały — w których suma ta nie niżej ceny, t. j. wartości nominalnej sprzedaną będzie. Na wypadek, jeśliby ta tuma przy tych dwóch terminach sprzedaną nie została, wyznacza się termin na 17. maja 1867 o godz. 4tej popołudniu do złożenia warunków lżejszych.

Cena wywołania stanowi się nominalna wartość 5000 dukatów holl. Jako wadyum wyznacza się kwotę 500 duk. holl.

Stanisławów, dnia 6. kwietnia 1867.

(658)

Edict. (2)

Nr. 20158 ex 1866. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Anton Mikuli mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Sara Fränkel unterm 26. April 1865 ein Gesuch um eine zweijährige Fristerstreckung zur Rechtfertigung der zu Gunsten der Sara Fränkel im Lastenstande des Gutsantheiles Słobudka leśna, Dom. 378. pag. 178. n. 32. on. vollzogene Pränotation verschiedener Rechte überreicht habe, welches Gesuch mit h. g. Beschluß vom 8. Mai 1865 Z. 21193 dem Gegentheile zur Aeußerung binnen 3 Tagen mitgetheilt wurde.

Da der Wohnort des Anton Mikuli unbekannt ist, so wird ihm der Herr Advocat Dr. Pfeiffer mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Czemeryński auf seine Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid des Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 15. Mai 1866.

Edykt.

Nr. 20158 C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Antoniego Mikulego, że Sara Fränkel pod dniem 26go kwietnia 1865 prośbę o dozwolenie dwuletniej zwłoki do usprawiedliwienia pretensyi w stanie biernym części dóbr Słobudka leśna Dom. 378. pag. 178. n. 32. on. różnych praw na rzecz Sary Fränkel uskutecznionej, która to prośba tutejszą uchwałą z dnia 8go maja 1865 do l. 21193 stronie przeciwnej do oświadczenia się w przeciągu trech dni udzielona została.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Mikulego wiadomem niejest, zatem ustanawia się mu kuratora w osobie p. adwokata Pfeiffera ze zastępstwem pana adw. Czemeryńskiego i jemu się powyższa uchwała doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. maja 1866.

(647)

Concurs-Ausschreibung. (3)

Nro. 263-Pr. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec ist eine Kreisgerichtsrathsstelle mit dem Jahresgehalte von 1470 fl. und im Falle der graduellen Vorrückung mit 1260 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Wiener Zeitung bei diesem k. k. Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen und disponible l. f. Beamte auch nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und seit welcher Zeit sie in den Stand der Verfügbarkeit versetzt sind, — endlich bei welcher Casse sie ihre Disponibilitäts-Genüsse beziehen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Neu-Sandec, am 6. April 1867.

Nr. 409. **Lizitazions-Ankündigung.** (670—3)

wegen Veräußerung der nachstehenden zur Reichs-Domaine Dolina gehörigen Cameral-Mahlmühlen.

Post-Nr.	In der Ortschaft	Bezeichnung der Mühlen	Mühlgängen	Tuchwalke	Grundstücke		Ausrufspreis für eine Mühle		Licitations-	
					Joch	□Kl	fl.	kr.	Ort	Termin
1	Jakubów	—	2	.	.	.	509	50	K. k. Cameral-Wirthschaftsamt in Dolina	24. April 1867 Vor- und Nachmittags.
2	Trościaniec	—	2	.	.	.	400	.		
3	Strutyn niżny	untere	3	.	.	.	2655	70		
4	Kalna	—	1	.	.	.	342	90		
5	Suchodoł	—	2	.	1	270	977	10		
6	Lipowica	—	2	.	.	1378	921	20		
7	Illemnia	—	2	.	.	.	1021	60		
8	Kniazołuka	obere	3	.	.	.	3980	50		
9	Łopianka	untere	2	.	.	.	635	90		
10	detto	obere	1	1	.	.	529	50		

Das Vadium beträgt 10% des Ausrufspreises.

Die schriftlichen Offerten müssen: a) das Object, auf welches der Anbot gemacht wird und die Summe in österr. Währung, welche für das Object geboten wird, in Ziffern und Buchstaben ausdrücklich bestimmt angeben; b) die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß Offerent sich allen Licitationsbedingungen unterwerfe; c) mit dem Vadium belegt; d) mit dem Vor- und Familiennamen und dem Wohnorte des Offerenten unterfertiget sein; und e) bis 6 Uhr Abends des der mündlichen Licitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorsteher des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Dolina überreicht werden.

Wer im Namen eines Anderen mitlicitiren will, hat sich mit einer schriftlichen gerichtlich oder notariel legalisirten Vollmachtsurkunde auszuweisen, und solche der Licitations-Kommission zu übergeben. Zum Kaufe werden alle ohne Unterschied des Glaubensbekenntnisses zugelassen, welche hievon durch die allgemeine Gesetze nicht ausgeschlossen sind — und Realitäten besitzen dürfen. — Der Kaufpreis ist binnen vier Wochen vom Tage der Zustellung der Verständigung über Bestätigung des Anbotes vollständig baar einzuzahlen.

Die übrigen Licitationsbedingnisse können jederzeit bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Dolina eingesehen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte. — Dolina, am 8. April 1867.

---

(671) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 412. Zur Veräußerung der, der Staats-Domaine Dolina gehörigen, in Dolina gelegenen, auf zwei Gänge eingerichteten oberschlächtigen Mahlmühle sammt Bauplatz, Stallung und Hofraum pr. 578 Q.-Klft., dann dem Teiche pr. 40 Joch 1001 Q.-Klft., aus welchem die Mühle das Triebwasser erhält, und sammt dem der Domaine in diesem Teiche zustehenden Fischereirechte, endlich der an diesem Teiche gelegenen Hutweiden pr. 2 Joch 415 Q.-Klft. und 312 Q.-Klft., des Ackergrundes pr. 1255 Q.-Klft. und der Gründe 2 Joch 307 Q.-Klft. wird die Licitation am 23. April 1867 in der Dolinaer k. k. Amtskanzlei abgehalten werden.

Der Verkaufs-Ausrufspreis beträgt 4792 fl. öst. Währ. und das zu erlegende Licitations-Vadium 479 fl. öst. Währ.

Zum Kaufe wird jeder ohne Unterschied des Glaubensbekenntnisses zugelassen, welcher hievon durch die Landesverfassung nicht ausgeschlossen ist und Realitäten besitzen darf.

Wer in Namen eines Andern licitiren will, hat sich mit einer speciellen, gerichtlich oder notariell legalisirten Vollmachts-Urkunde bei der Licitations-Commission auszuweisen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten angenommen, — dieselben müssen jedoch das Object des Anbotes und die hiefür angebotene Summe in österr. Währung bestimmt, deutlich und die letztere nicht blos in Ziffern sondern auch mit Buchstaben ausgedrückt, nebst dem Beisatze enthalten, daß sich der Offerent allen in dem Licitationsprotokolle enthaltenen Bedingungen unterwerfe, dieselben müssen ferner mit dem Vor- und Familiennamen, dann dem Wohnorte des Offerenten gefertigt, mit dem obigen Vadialbetrage versehen sein und bis 6 Uhr Abends des zweiundzwanzigsten April 1867 dem Vorsteher des Dolinaer k. k. W.-Amtes übergeben werden.

Der Ersteher wird gehalten sein, die Hälfte des Kaufschillings binnen vier Wochen vom Tage der Zustellung der Verständigung übee die Bestätigung seines Anbotes bei dem Dolinaer Cameral-W.-Amte baar zu erlegen. Zur Berichtigung der andern Hälfte werden demselben drei einjährige gleiche Raten gegen fünfpercentige Verzinsung des Rückstandes bewilligt.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Dolina, am 8. April 1867.

(650) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 1087-Pr. Seitens des k. k. Oberlandesgerichts-Präsidiums wird wegen Wiederbesetzung der, bei den provisorischen Bezirksgerichten in Mikołajow, Skole, Husiatyn, Jazłowiec, Sniatyn, Horodenka, Rawa und Busk erledigten 8 Actuarsstellen (darunter eine provisorische) mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und eventuell mit 400 fl. und dem Vorrückungsrechte in die systemisirte höhere Gehaltstufe der Concurs mit der Bewerbungsfrist von vier Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung in der Lemberger Zeitung gerechnet, hiemit ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stellen haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege rechtzeitig an das Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg zu richten.

Lemberg, am 7. April 1867.

(632) **Edykt.** (3)

Nro. 957. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi uwiadamia niniejszem Mendla Rosenheka z miejsca pobytu niewiadomego, lub w razie jego śmierci, spadkobierców tegoż, że przeciw niemu Selig Rosenhek pod dniem 12. lutego 1867 do l. 957 pozew o unieważnienie cesyi z 20. września 1866 i wykreślenia intabulacyi pozwanego jako właściciela sumy wekslowej 5809 zł. w. a. z p. n. na rzecz powoda w stanie biernym realności w Kołomyi pod l. k. 9, 10, 14, 36 i 85¾, n. top. $\frac{595}{912}$, $\frac{596}{916}$, 917$\frac{1291}{2579}$ i $\frac{1271}{2719}$ położonych, p. D. Leona Rosenheka własnych intabulowanej wniósł i odnośna uchwała ustanowionemu zarazem na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi p. Drowi. Rasch w Kołomyi doręczoną została.

Z. c. k. sądu powiatowego.

Kołomyja, dnia 20. marca 1867.

(420) **Einberufungs-Edict.** (2)

Nro. 6143. Der gewesene Lemberger Gymnasial-Lehrer und gr. k. Weltpriester Philipp Diaczan, welcher sich unbefugt außer den österreichischen Staaten und zwar in Russisch-Polen aufhält, und dort ohne Bewilligung der hierländigen Regierung eigenmächtig den öffentlichen Staatsdienst als Gymnasial-Lehrer in Chełm angetreten hat, wird bei dem Umstande, als er ungeachtet der mit dem hierortigen Erlasse vom 16. September 1866 Z. 46338 im Wege des k. k. General-Consulats in Warschau an ihn ergangenen Aufforderung, binnen 14 Tagen auf seinen Dienstposten nach Lemberg zurückzukehren und seine vorschriftswidrige Handlungsweise zu rechtfertigen, bis zum Heutigen in seine Heimat nicht zurückgekehrt und seine unbefugte Abwesenheit nicht gerechtfertigt hat; hiemit auf Grund des §. 7 des Allerhöchsten Patentes vom 24. März 1832 aufgefordert, binnen zwei Monaten in seine Heimat nach Lemberg zurückzukehren, sich über seine Rückkehr auszuweisen und seine bisherige Handlungsweise gehörig zu rechtfertigen, widrigens er nach den Bestimmungen des obbezogenen kaiserlichen Patentes als unbefugter Auswanderer behandelt werden wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 15. Februar 1867.

(487) **Kundmachung.**

Kleien-Verkauf.

Nr. 3167. Im hiesigen Verpflegs-Magazin „Janower Strasse" findet täglich der Verkauf von Kornkleien statt.

K. k. Verpflegs-Magazin.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Sprzedaż otrąb (grysu.)

Nr. 3167. W tutejszym magazynie prowiantów wojskowych, „*przedmieście Janowskie*" sprzedają się codziennie otręby żytne.

Z c. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 13. lutego 1867.

(683) **Koncurs**

der Gläubiger des A. H. Popiel.

Nr. 20655. Von dem k. k. Landesgerichte Lemberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Commissionärs A. H. Popiel der Concurs eröffnet.

Wer an diese Cocursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Herrn Dr. Koliscer, für dessen Stellvertreter Herr Dr. Męciński ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis 15ten Juli 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagsatzung auf den 16ten Juli 1867 Nachmittags 3 Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 12. April 1867.

(679) **Kundmachung.**

Nro. 17850. Aus der Hersch Barach'schen Ausstattungsstiftung ist ein Betrag von 260 fl. öst. W. an ein armes gesittetes Mädchen israelitischer Religion, vorzugsweise aber an eine arme Verwandte des Stifters oder an ein aus Galizien gebürtiges israelitisches Mädchen zu vergeben.

Die Bewerberinen haben ihren Gesuchen ein gehörig legalisirtes Sitten- und Dürftigkeits-Zeugniß, dann den Geburtsschein anzuschließen, und wenn sie die Betheilung aus dem Titel der Verwandtschaft mit dem Stifter ansprechen, dieselbe in aufsteigender Linie bis zum Stifter oder dessen Tochter Chaim Barach durch Vorlage eines mit dem Original-Geburts- und Trauungsscheine oder den gehörig legalisirten Matrikenauszügen belegten Stammbaum nachzuweisen. Sollte ein außer dem Verschulden der Partei gelegener Umstand diesen Nachweis unmöglich machen, so ist dieses durch die Bestätigung der competenten politischen Behörden nachzuweisen, und die Verwandtschaft in diesem Falle durch andere glaubwürdige und von hiezu berufenen öffentlichen Aemtern ausgefertigte Zeugnisse darzuthun.

Die so belangten Gesuche sind bis Ende April d. J. bei der k. k. n. öst. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 4. April 1867.

Doniesienia prywatne.

Bekanntmachung
der Bank von Polen.

Auf Grund eines vom hiesigen Administrations-Rathe am 31. Jänner (12. Februar) 1867 Nr. 1095 mitgetheilten Allerhöchsten Erlaßes, wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die von der Bank von Polen in den Jahren 1841 bis 1846 in Umlauf gesetzten weißen wie auch rothfarbigen **Drei Rubel Scheine** früherer Form und Zeichnung in der hiesigen Bank-Casse blos noch bis zum 1/13 Juli 1867 zum Umtausch angenommen, nach Ablauf aber genannten Termins keinen Werth mehr haben werden.

Warschau, den 22. März / 3. April 1867.

Der Vice-Präses: Wirklicher Staats-Rath (gez.) Rogusky.

Der Kanzlei-Chef (gez.) Makulec.

(684—1)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.